

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Sancti Basilio ex sermone contra Sabellianos, & Arianos, & Anomoeos, id est, dissimiles: cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Epiphanius Deo amabilis diaconus ecclesiæ Catanæ, & locum retinens Thomæ reuerendissimi episcopi Sardinia, dixit: Paradigmata in manifestis accipiuntur, quemadmodum & deiloquus pater imperatoris imaginem.

Niceta reuerendissimus diaconus & notarius legit.

Sancti Basilii de xxx. capitulis ad Amphiloichium scriptis de sancto Spiritu, capitulo xvii.

Quia rex dicitur & regis imago, & non sunt duo reges. Nam neque imperium scinditur, neque gloria diuiditur. Sicut enim principatus noster, qui nobis imperat, & potestas vna est, & non multæ, eo quod imaginis honor ad primitium transeat.

* Gr. addita & laus que a nobis datur, vna est &

Ioannes reuerendissimus presbyter & locum retinens orientaliū summorum sacerdotum, dixit: Librum hunc quem præ manibus habemus, nobiscum detulimus ab oriente: & poscimus recitari.

Constantinus reuerendissimus diaconus & notarius legit.

Sancti Basilii ex sermone contra Sabellianos, & Arianos, & Anomæos, id est, dissimiles: cuius initium est.

Impugnat Iudaismus paganismum, & vterque Christianismum. Et post alia. Sed veritatis ratio vtrimque aduerfantia refugit. Vbi enim vnus est principatus, & vnum quod ex eo est; & vnum quidem est prin-

* Gr. vnum principium,

Epiphanius ο θεοφιλέστατος διάκωνος τῆς ἐκκλησίας Κατανῆς, ἐν τῷ τόπῳ ἐπέχων Θωμᾶ τῆς ὁμοιομορφίου ἐπισκοποῦ Σαρδηνίας, εἶπε· τὰ παραδείγματα ἐπὶ τῆς ὁμοιομορφίου λαμβάνονται, οἷα πατήρ καὶ ὁ δευτέρος οὗτος πατήρ πλὴν τῆς βασιλείως εἰκόνα.

Νικήτας ὁ ὁμοιομορφίτης διάκωνος καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐν τῆς πρὸς Ἀμφιλόχιον τεράκοντα κεφαλαίων πρὸς τῆς ἁγίου πνεύματος, ἀπὸ κεφαλαίου ιζ.

Οἱ βασιλεῖς λέγεται καὶ ἡ τῆς βασιλείως εἰκὼν, ἔσονται δύο βασιλεῖς. οὔτε γὰρ τὸ κράτος διίεται, οὔτε ἡ δόξα μερίζεται. ὡς γὰρ ἡ κρατοῦσα ἡμεῖς ἑξήκει καὶ ἑξοστία μία, οὕτως καὶ ἡ πρὸς ἡμεῖς δόξα ἑξοστία μία, ἔσονται πολλὰ διότι ἡ τῆς εἰκότος πρὸς τὸ πρῶτον τυπὸν διαβαίνει.

Ἰωάννης ὁ ὁμοιομορφίτης πρεσβύτερος καὶ ἐν τῷ τόπῳ ἐπέχων τῆς ἀνατολικῶν δευτέρων, εἶπε· πλὴν βίβλον πάντων, ἐν τῇ χεῖρας ἔχομεν, μὴ ἡμεῖς ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς· καὶ ἀξιοδομεν ἀναγνωστέον.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος διάκωνος ἔνοτάριος ἀνέγνω.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐν τῆς λόγου τῆς καὶ Σαβελιανῶν, καὶ Ἀρείου, καὶ τῆς Ἀνομοίων· οὗ ἡ ἀρχή.

Μάχεται Ἰουδαϊσμός ἐλλεισισμῶς, καὶ ἀμφότροι Χριστιανισμῶς. καὶ μὴ ἕτερα. ἀλλ' ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἐκαπέροθεν τὰ ἐναντιώματα διαπέφυγεν. ὅπου γὰρ μία μὲν ἡ ἀρχή, ἐν δὲ τὸ ἕξ αὐτῆς καὶ ἐν μὲν τὸ δευτέρων,

ANNO CHRIS. 797.

ANNO
CHRISTI
787.

μία δὲ ἡ εἰκὼν, ὁ τῆς ἐνόησις λό-
γῳ οὐ διαφθείρεται· διότι γυμνητὸς
ὑπαρχὼν ἐκ τῆς πατρὸς ὁ υἱὸς, καὶ
φυσικῶς ἄκλυτος ἐν αὐτῷ πα-
τέρα, ὡς μὲν εἰκὼν τὸ ἀπαράλλακτον
ἔχει· ὡς δὲ γυμνημα, τὸ ὁμοούσιον δια-
σώζει. οὐδὲ γὰρ ὁ κατὰ πλὴν ἀγοραὶ
τῆ βασιλικῆ εἰκόνι ἐνατιζων, & βα-
σιλέα λέγων ἐν τῷ πίνακι, δύο
βασιλέας ὁμολογεῖ, πλὴν τε εἰκόνα,
καὶ τὸ οὐ ὄντιν ἡ εἰκὼν· οὐτε ἐκ δὲ θε-
κῆς ἐν τῷ πίνακι γεγραμμένῳ,
εἶπη, οὗτος ὄντιν ὁ βασιλεὺς, ἀπεστ-
ρησε τὸ προστότυπον τῆς βασιλείας
προσηγορίας· μάλλον μὲν οὐδὲ κεί-
νω πλὴν πῶς ἐβεβαίωσε διὰ τῆς τού-
του ὁμολογίας.

Ἰωάννης ὁ διαβέβητος μοναχὸς
καὶ τοποτηρητὴς τῆς αἰατολικῶν δεχη-
ρίων εἶπε· τὸ ψευδοσύλλογον ἐκείνο
ἐθρύλλησεν, ὅτι ὁ προσκυκῶν τῆ εἰκόνι,
διαρεῖ τὸ Χριστὸν εἰς δύο· ἢ ὅτι ὁ θεω-
ρεῖ τὴν εἰκόνα, & λέγων ἢ ὁπίγραφον,
ὅτι οὗτος ὄντιν ὁ Χριστὸς, διαρεῖ τὸ Χρι-
στὸν· ὅτι ἂν ἀνόητον ὄντιν. ὁ γὰρ θεοφόρος
Βασίλειος, ἀπεφωσῆρ & διδάσκαλος
ἂν τῆς ἐκκλησίας τῆς θεοῦ, καὶ πνευματικῆ
ἀγίῳ μεμνημένος τὰ θεῖα, εἶπεν· ὅτι ἡ
τῆς εἰκόνος πῶς ὁπί τὸ προστότυπον
διαβαίνει· & ὅτι τῆ εἰκόνι τῆ βασιλείας
ἀπενίζων, ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸ βασιλέα· &
ὁ προσκυκῶν αὐτῇ, οὐ δύο βασιλεῖς
προσκυβεῖ, ἢ ὁρᾷ, ἀλλ' ἓνα βασιλέα.
ἔφη γὰρ ὁ πατὴρ τηλαυγῶς· ὅτι βασι-
λεὺς λέγεται καὶ ἡ βασιλείας εἰκὼν, καὶ
οὐ δύο βασιλεῖς· ὡς ὁ προσκυκῶν πλὴν
εἰκόνα, & λέγων, ὅτι οὗτος ὄντιν ὁ Χρι-
στὸς ὁ υἱὸς τῆς θεοῦ, οὐχ ἀμάρτανει. δῆ-
λον δὲ, ὅτι ὁ Χριστὸς ὄντιν ὁ ἕτερος δὲ
θεοῦ υἱός, & σωθῆνός τῶν πατέρων ἐν τοῖς

cipale, vna vero est imago, vni-
tatis ratio non corrumpitur; pro
eo quod genitus ex Patre Filius
existat, & naturaliter in se Pa-
trem figuret. Vt imago quidem
est, incommutabilitatem ha-
bet: vt autem genimen, sub-
stantiam vnam saluat. Neque
enim qui in foro imperatoria
imagini intendit, & imperato-
rem dicit eum qui in tabula est,
duos imperatores confitetur,
imaginem scilicet, & cuius est
imago. Neque si ostendens ta-
bulam pictam, dixerit, hic est
imperator, priuauit principale
imperatoris appellatione, cum
magis illi honorem stabiliat per
huius confessionem.

Ioannes reuerendissimus pre-
sbyter, monachus & vicarius o-
rientalium pontificum, dixit:
Pseudosyllogum illud susurra-
uit, quia qui adorat imaginem,
diuidit Christum in duo: & qui
videt imagines, & dicit vel su-
perscribit, quia hic est Chri-
stus, diuidit Christum: quod
stultissimum est. Deifer enim
Basilius, utpote luminare &
magister existens ecclesie Dei,
& Spiritu sancto diuina initia-
tus, ait; quia imaginis honor ad
primitium pertransit: & qui
imagini imperatoris intendit,
videt in ea imperatorem: qui
autem adorat eam, non duos
imperatores adorat vel videt,
sed vnum imperatorem. Dixit
namque pater lucide, quia im-
perator dicitur & imperatoris
imago, & non duo imperatores.
Itaque qui adorat imaginem, &
dicit, quia hic est Christus Filius
Dei, non peccat. Manifestum
autem est, quia Christus est ve-
rus Dei Filius, & Patri confessor

in caelis, & cum proprio corpore suo: sed per imaginem quæ de coloribus facta paret, adoratur imperium eius, & glorificatur, & in memoriam venimus ipsius præsentia, qua in terra conuersatus est. Vnde & hic pater ostendit non duas adorationes, sed vnam esse & imaginis & principalis, cuius imago est.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri ac vicarii Hadriani papæ senioris Romæ, attulerunt librum: quem accipiens Demetrius Deo amabilis diaconus, & vasorum custos sanctissimæ magnæ ecclesiæ, legit.

Sancti patris nostri Basilii ex epistola ad Iulianum transgressorem.

Secundum immaculatam fidem Christianorum, quam diuinitus sumus fortiti, confiteor & polliceor credere in vnum Deum Patrem omnipotentem, Deum Patrem, Deum Filium, Deum Spiritum sanctum: vnum Deum tria adoro & glorifico. Confiteor autem incarnatam Filii dispensationem, & Dei genitricem sanctam Mariam, quæ illum secundum carnem peperit. Suscipio autem & sanctos apostolos, prophetas & martyres: & ad supplicationem, quæ est ad Deum, hos inuoco; vt per eos, id est, interuentionem eorum, propitius mihi sit misericors Deus, & culparum mihi redemptio fiat, & detur. Vnde & characteres imaginum eorum honoro & adoro; præcipue cum hoc traditum a sanctis apostolis, & non prohibitum sit:

οὐρανοῖς ἢ μὴ τῆς ἰδίου σώματος ὄντι· ἀλλὰ διὰ τῆς εἰκόνος τῆς ἐκ χρωμάτων φαινομένης προσκυνοῦνται τῷ κρείττονος αὐτοῦ, & δοξάζεται, & εἰς αἰάμνησιν ἐρρημέδα τῆς αὐτοῦ ἰσχυρῆς παρουσίας. ὅθεν & ὁ πατὴρ ἀπέδειξεν οὐ δύο προσκυνήσας, ἀλλὰ μίαν εἶναι καὶ τῆς εἰκόνος καὶ τῆς δρχεῦτου, οὐ ὄντι ἡ εἰκόν.

Γέρος καὶ Γέρος ὁ Θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητῆς Ἀδριανοῦ πάπα τῆς πρεσβυτερίας Ρώμης, προσήγαγον βίβλον· ἡ δὲ δεξιὰ μὲν Δημήτριος ὁ Θεοφιλέστατος διάκονος καὶ σκυβοφύλαξ τῆς ἀγιώτατης μεγάλης ἐκκλησίας, ἀνέγνω.

Τὸ δὲ ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Βασιλείου, ἐκ τῆς Ἱεροσολῆς αὐτῆς πρὸς Ἰουλιανὸν ὁ ἁγιογράφης.

Κατὰ τὴν θεοῦ δόξαν ἴπικεκληρωμένω ἡμῶν ἀμαρτητοῦ πίστιν τῆς Χριστιανῶν ὁμολογῶ ἢ σωπῆσθαι πιστεῦν εἰς ἓνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα· θεὸν τὸν πατέρα, θεὸν τὸν υἱόν, θεὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἓνα θεὸν τὰ τελεῖα προσκυνοῦ καὶ δοξάζω. ὁμολογῶ δὲ καὶ τὴν τῆς υἱοῦ ἐνσαρκίον οἰκονομίαν, καὶ θεοτόκον τὴν κατὰ σὰρκα πεκοδοσαν αὐτὸν ἀγίαν Μαρίαν. δέχομαι δὲ & τῶν ἀγίων δόξαστας, προσφῆτας καὶ μάρτυρας, καὶ εἰς τὸ πρὸς θεὸν ἰκεσίαν πύτοις ἴπικαλοῦμαι, & δι' αὐτῶν ἤρω δια τῆς μεστίας αὐτῶν, ἰλεῶν μοι γνέσθαι τὸν φιλαδέσποντον θεόν, καὶ λύσον μοι τῆς πειρασμάτων γνέσθαι καὶ δοθῆναι. ὅθεν καὶ τῶν χρακτῆρας τῆς εἰκόνων αὐτῶν πρὸς καὶ προσκυνοῦ κατ' ἴσχυρῆτον πύτων παραδεδομένων ἐκ τῆς ἀγίων δόξαστων, καὶ ἐκ ἀπυγορῶν μὲν, ἀλλ'